

Sygn. akt II K 565/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krotoszynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kurjata

Protokolant: Michał Kluba

przy udziale Prokuratora : Marty Talarczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017r., 22 maja 2017r., 13 lipca 2017r. sprawy :

L. W.

s. J. i M. z.d. K.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to ,że :

I. w dniu 15 kwietnia 2016r. w S., woj. (...), w związku z pełnieniem funkcji publicznej uprawnionego diagnosty przyjął od A. R. korzyść majątkową w postaci kwoty pieniężnej 50 zł uiszczonych ponad cenę badania technicznego pojazdu w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa - wydania zaświadczenie nr (...) z dnia 15.04.2016 roku o pozytywnym wyniku okresowych badań technicznych samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...), których to badań tegoż pojazdu w istocie nie wykonał, naruszając tym przepisy Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzenia badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (tekst jednolity Dz.U.2015.776 z zm.), w szczególności przepis § 2 cytowanego Rozporządzenia

t.j. o przestępstwo z art. 228 § 3 kk

A. R.

s. D. i Z. z.d. S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to ,że :

II. w dniu 15 kwietnia 2016r. w K., woj. (...), w Starostwie Powiatowym Wydziale Komunikacji i (...) w K., poprzez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego: pracownika organu samorządu terytorialnego – Starostwa Powiatowego w K., używając poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia nr (...) z dnia 15.04.2016r. o pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu R. (...) o nr VIN (...) przeprowadzonego w (...) /012 w S. w dniu 15.04.2016r. wydał poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji o rejestracji tegoż pojazdu na własne dane pod nowym numerem (...)

t.j. o przestępstwo z art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. Oskarżonego Ł. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I tj. występku z art. 228 § 3 kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 1 roku pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu Ł. W. na okres próby 1 roku;
3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego Ł. W. do informowania Sądu o przebiegu próby;
4. Na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego Ł. W. na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa w kwocie 50 zł;
5. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego Ł. W. zakaz pełnienia funkcji diagnosty na okres 1 roku;
6. Oskarżonego A. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II tj. występku z art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 272 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zastosowaniu art. 37 a kk skazuje go na 100 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu iż jedna stawka dzienna grzywny stanowi równowartość 30 zł;
7. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania:
  - od oskarżonego Ł. W. w kwocie 618,22 zł,
  - od oskarżonego A. R. w kwocie 350zł.

(-) M. K.

II K 565/16

UZASADNIENIE

W 2013r. rodzina M. kupiła samochód marki R. (...) dCi o numerze VIN (...), a pojazd został zarejestrowany na M. M. (2). W dniu 22 maja 2015 r. M. M. (2) wraz z mamą A. M. zaciągnęli w lombardzie A. R. pożyczkę gotówkową w wysokości 5000 zł, termin spłaty określony został na miesiąc czasu Zabezpieczeniem pożyczki była umowa przewłaszczenia samochodu R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...). W czerwcu 2015r. A. R. otrzymał od rodziny M. dowód rejestracyjny i kartę pojazdu samochodu R., nie otrzymał tylko dowodu ubezpieczenia samochodu. W związku niecałkowitą spłatą pożyczki A. R. ściągnął tablice rejestracyjne z samochodu R., by rodzina M. go nie sprzedała. W dniu 20 lutego 2016r. A. M. stwierdziła, iż z ich samochodu skradziono tablic rejestracyjne, co zgłosiła na policji w O. W..

(dowód: zeznania A. M. k. 2-3, 37, 44, M. M. (2) k. 5, 47, umowa pożyczki lombardowej k. 5, 8, 9, dowód ubezpieczenia samochodu k. 6, oświadczenie k. 13, zaświadczenie k. 24)

Oskarżony A. R. był w posiadaniu tablic rejestracyjnych, karty pojazdu oraz dowodu rejestracyjnego samochodu marki R. (...) o numerze VIN (...). Zauważył, iż samochód nie ma aktualnego badania technicznego, które jest wymagane przy rejestracji samochodu w Wydziale Komunikacji. A. R. postanowił uzyskać zaświadczenie o badaniu technicznym samochodu. W tym celu w dniu 15 kwietnia 2016r. w godzinach wczesnopopołudniowych pojechał innym samochodem niż R. (...) o numerze VIN (...) do (...) w S., gdyż słyszał od znajomych ludzi, że z pracującym tam diagnostą Ł. W. można załatwić przegląd techniczny samochodu za dodatkowe pieniądze, bez rzeczywistego przeprowadzenia badania. W stacji nie było innych klientów. A. rozum zostawił dokumenty od samochodu r. i po niedługim czasie wrócił (...) w S.. Ł. W. bez dokonania przeglądu wpisał w system, iż samochód ma przebieg 72550 km, podczas gdy rok wcześniej przebieg samochodu R. (...) o numerze VIN (...) wynosił 191881 km. Oskarżony W. wystawił zaświadczenie nr (...) o przeprowadzeniu w dniu 15 kwietnia 2016r. badania technicznego samochodu R. (...) numer rejestracyjny (...) nr VIN (...). Wbił także w dowodzie rejestracyjnym, iż przegląd samochodu został wykonany

tego dnia. Ponadto wystawił fakturę za usługę na kwotę 98,00 zł. A. R. zapłacił oskarżonemu Ł. W. 98 zł zgodnie z wystawioną fakturą oraz dał pieniądze w kwocie 50 zł za wystawienie dokumentów bez dokonania przeglądu.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. R. k. 58 – 59, 109v-110, duplikat zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu k. 67, 68, 69, wykaz badań technicznych z dnia 15 kwietnia 2016r. k. 85-86, faktura k. 87, rejestr badań technicznych k. 89, kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 30, zaświadczenia r. (...) k. 227)

W dniu 15 kwietnia 2016r. A. R. w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w K. złożył wniosek o rejestrację pojazdu marki R. (...) nr VIN (...) wraz z tablicami rejestracyjnymi o numerze (...), umową przewłaszczenia dowodem rejestracyjnym serii (...) z pieczętką potwierdzającą przeprowadzenie w dniu 15 kwietnia 2016r. badania technicznego pojazdu przez diagnostę Ł. W..

(dowód: wniosek k. 14, kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 15, oświadczenie k. 16)

Oskarżony Ł. W. ma 41 lat. Jest żonaty, na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku 16 i 19 lat. Oskarżony ma wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Zatrudniony jest w Przedsiębiorstwie Usługowym (...) gdzie pracuje jako diagnosta w (...) w S. oraz w K. z wynagrodzeniem 2300 zł brutto. Jest współwłaścicielem nieruchomości o powierzchni 908 m² zabudowanej domem jednorodzinny oraz samochodu marki C. (...). Ł. W. jest osobą niekaraną. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał pełną zdolność rozpoznania czynu i pokierowania swoim zachowaniem.

(dane o karalności k. 213, informacja z Urzędu Miejskiego w K. k. 112, opinia sądowno – psychiatryczna k. 147-150)

Oskarżony Ł. W. przesłuchiwany zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i w sądowym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił, iż jest diagnostą od 1998r., średnio dokonuje przeglądu technicznego od 10 do 15 pojazdów dziennie. Wyjaśnił, iż nie pamięta przeglądu samochodu R. (...) o numerze VIN (...), nie pamięta kto tym samochodem przyjechał na przegląd do stacji w S.. Ł. W. wyjaśnił, iż przeglądu zapewne dokonał rutynowo jak każdego innego przeglądu, czyli sprawdził stan techniczny pojazdu, sprawdził dane identyfikacyjne z danymi w dowodzie rejestracyjnym i jak zawsze sprawdził numer VIN, który jest pod kołem zapasowym w bagażniku na podłodze lub z przodu samochodu na wzmocnieniu bocznym po prawej stronie za prawą lampą i na pewno sprawdził numery VIN samochodu i nie ma możliwości, by nie zauważył, iż inne są numery VIN w dowodzie a inne na samochodzie. Wyjaśnił także, iż dane kontrolowanego samochodu musiały być zgodne z danymi wpisanymi w dokumentach, bo inaczej nie wystawiłby zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym. Ponadto wyjaśnił, iż zawsze pyta, na kogo wystawić fakturę. Wyjaśnił, iż wpisał stan licznika 72550 km, a tym samym na kontrolowany przez niego w dniu 15 kwietnia 2016r. samochód musiały być bardzo umiejętnie naniesione numery VIN na inny pojazd, którym do kontroli przyjechał A. R.. Ł. W. podał także, iż ma pretensje wobec A. R., za jego nieuczciwe zachowanie. Podczas drugiego przesłuchania oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i zaprzeczył, by przyjął od A. R. kwotę 50 zł ponad cenę badania technicznego pojazdu. Podczas przesłuchania w postępowaniu sądowym oskarżony W. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i omówił składania wyjaśnień i oświadczył, iż nie będzie odpowiadał na pytania Sądu oraz Prokuratora. Na drugiej rozprawie wyjaśnił, iż tabliczkę znamionową może uzyskać każdy w każdym serwisie (...), jest ona mocowana za pomocą grzewców do komory silnika.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego Ł. W., gdyż nie znajdują one potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym m.in. zaświadczeniach o wykonaniu przeglądu, informacji z (...), częściowo wiarygodnych wyjaśnieniach A. R.. Ł. W. wyjaśnił, iż dokonał przeglądu samochodu marki R. (...), sprawdził dane samochodu z danymi wpisanymi w dokumentach i nie zauważył, iż jest to inny pojazd, bo ktoś umiejętnie naniósł numery na inny samochód tego samego modelu R.. Zgodnie z obowiązującymi przepisami można wydać duplikat tabliczki znamionowej, jednak jak wynika z pisma (...) Sp. z o.o. w W. z dnia 26 czerwca 2017r., który dostęp do informacji z wszystkich serwisów (...), do R. nie wpłynęła prośba o wydanie tabliczki znamionowej do samochodu o numerze VIN (...). Tym samym nie ma możliwości, by taka tabliczka została przez oskarżonego R. lub inną osobę zamontowana w innym samochodzie R.

(...) dCi. Niewiarygodne są także wyjaśnienia, iż oskarżony dokonał przeglądu samochodu i sprawdził dane, gdyby tak w rzeczywistości było zauważałyby, iż podczas badania technicznego w 2015r. samochód miał przebieg 191 881km, a podczas przeglądu w 2016r. wpisał jako stan licznika 72 550 km. Każda osoba jeżdżąca na badania techniczne samochodu z doświadczenia życiowego wie, iż wprowadzając dane do rejestru diagnozy zwracają uwagę na przebieg samochodu od czasu ostatniego badania. Ponadto gdyby oskarżony W. dokonał kontroli samochodu winien, jako doświadczony diagnosta, zauważyć, iż naklejka w prawym rogu przedniej szyby ma inny numer rejestracyjny niż numer na tablicach rejestracyjnych. Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom Ł. W., iż nie przyjął od A. R. kwoty 50 zł ponad cenę badania technicznego iż że nie naraziłby się na uratę pracy jako diagnosta. Wyjaśnienia te nie znajdują potwierdzenia w częściowo wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego R., który wyjaśnił, iż pojechał na badanie techniczne do S., ponieważ słyszał, iż z diagnostą Ł. W. można załatwić przegląd. Sądowi z urzędu wiadomo jest, iż w sprawie II K 316/06 wyrokiem z dnia 6 lipca 2006r. Ł. W. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2, karę grzywny oraz rok zakazu wykonywania funkcji diagnosty. Wyrok uprawomocnił się w dniu 14 lipca 2006r.

Oskarżony A. R. przesłuchiwany zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił, iż samochód marki R. (...) pożyczył od kolegi. Następnie samochodem tym pojechał na przegląd do S., a po drodze założył tablice rejestracyjne, które ukradł z samochodu należącego do M. M. (3). Wyjaśnił, iż nie przerabiał w R. numerów VIN. Wyjaśnił, iż powiedział diagnoście, że się spieszy i nie patrzył jak Ł. W. wykonywał przegląd techniczny samochodu. Po około 5 minutach oddał mu dowód rejestracyjny z wbitym przeglądem i zapłacił około 100 zł za przegląd. Następnie z dowodem rejestracyjnym udał się do Wydziału Komunikacji w S. celem zarejestrowania samochodu na siebie (k. 103). Podczas drugiego przesłuchania A. R. wyjaśnił, iż podczas wizyty w (...) nie wjeżdżał na kanał, diagnosta nie otworzył nawet maski samochodu, nie przeprowadził żadnych badań. Wyjaśnił, iż przebijanie numerów w samochodzie wartym 7 tysięcy złotych byłoby absurdalne. Wyjaśnił, iż na przegląd pojechał do S., ponieważ coś słyszał o Ł. W.. Wyjaśnił także, iż zostawił dokumenty i odjechał, po niedługim czasie wrócił do (...), gdzie oskarżony W. wydawał mu dowód rejestracyjny z wpisami o przeglądzie a za wystawienie dokumentów bez przeglądu wziął 50 zł więcej (k. 134-135). Podczas przesłuchania w postępowaniu sądowym A. R. wyjaśnił, iż do stacji diagnostycznej przyjechał samochodem N., a nie R. (...). Kolejny raz zaprzeczył, aby podrobił numer VIN. Wyjaśnił, iż wcześniejsze wyjaśnienia, że przyjechał innym samochodem R. (...) złożył, by nie robić problemów diagnoście W.. Po odczytaniu wyjaśnień na karcie 103 i 135 wyjaśnił, iż tak wyjaśniał, ale nie podtrzymuje tych wyjaśnień jako zgodnych z prawdą. A. R. podał, iż wyjaśniał odmiennie, bo nie chciał robić problemów oskarżonemu W.. A. R. wyjaśnił, iż diagnosta w 100 % wiedział, że wydaje zaświadczenie na inny samochód, że zostawił dokumenty i wrócił po nie po później. Wyjaśnił, iż oskarżonemu W. dał 50 zł ponad cenę za przegląd, którego nie wykonał. A. R. wyjaśnił, iż wersję o podjechaniu innym samochodem marki R. (...) na przegląd i zmianie tablic rejestracyjnych podał podczas rozpytania przez policjanta oraz przesłuchania w charakterze świadka, a potem myślał, że nie może zmienić już wyjaśnień i powiedzieć jak było dlatego podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego wyjaśniał jak wcześniej. Dopiero rodzice powiedzieli mu, że ma wyjaśnić jak było naprawdę. Wyjaśnił, iż miał numer do W. od kogoś i dowiedział się, że z oskarżonym W. można załatwić przegląd samochodu. Na kolejnej rozprawie A. R. wyjaśnił, iż nie pojechał samochodem R. na badanie diagnostyczne, nie przerabiał także w żadnym samochodzie tabliczki znamionowej. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego R., iż do stacji w S. pojechał innym samochodem niż R. i zostawił dowód rejestracyjny, że oskarżony W. nie dokonał żadnego przeglądu, a w dokumentach wpisał, iż był przegląd oraz że za ten czyn wziął dla siebie 50 zł ponad cenę badania technicznego. Wyjaśnienia te są logiczne, tworzą ciąg i całość. Sąd dał wiarę, iż podczas rozpytania i przesłuchania w charakterze świadka A. R. przedstawił wersję, która była bardziej korzystana dla niego oskarżonego W., bo nie zeznał o korzyści majątkowej, którą dał Ł. W.. Sąd dał wiarę także wyjaśnieniom, iż podczas pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego oskarżony R. wyjaśnił podobnie do wcześniejszych zeznań w obawie przed dalszymi konsekwencjami np. odpowiedzialnością za wręczenie korzyści majątkowej, a także że nie chciał przysparzać problemów Ł. W.. Sąd dał wiarę, iż oskarżony pojechał na przegląd do S., gdyż wiedział, że pracuje tam diagnosta W. z którym można załatwić przegląd. Wyjaśnienia te są logiczne, znajdują także potwierdzenie w wiedzy z urzędu sądu, iż Ł. W. skazany był za przestępstwo z art. 271 § 1 i 3 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku wymierzona została w sprawie II K 316/16 na wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335

kpk a tym samym wśród klientów stacji diagnostycznej mógł mieć opinię osoby, z którą można załatwić przeglądy samochodów, które nie były kontrolowane. Sąd dał wiarę, iż A. R. nie przyjechał innym samochodem marki r. z założonymi tablicami rejestracyjnymi o numerze (...), gdyż każda osoba użytkująca samochód, a także przeciętny obywatel wie, iż na przedniej szybie w prawym dolnym rogu każdy samochód ma nalepkę z numerem rejestracyjnym. Tym samym absurdalna byłaby zmiana tablic bez odklejenia nalepki, a bez nalepki samochód nie powinien uzyskać zaświadczenie o pozytywnym przebiegu badania technicznego. Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R., iż nie zmieniał tabliczki znamionowej, ponieważ w żadnym serwisie (...) nikt nie zwracał się o wydanie kolejnej tabliczki znamionowej do samochodu o numerze VIN (...).

Za wiarygodne Sąd uznał odczytane na rozprawie zeznania M. M. (3) i A. M.. Zeznania dotyczyły okoliczności zawarcia umowy pożyczki gotówkowej i umowy o przewłaszczenie samochodu, kradzieży tablic rejestracyjnych przez A. R. oraz złożenia przez A. R. wniosku o rejestrację samochodu R. (...). Zeznania te są logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą zamkniętą całość. Ponadto mają potwierdzenie w wiarygodnych dokumentach m.in. umowie pożyczki, umowie o przewłaszczenie, wniosku do Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w K., informacji KPP w O. W.. decyzji Starosty (...) o odmowie rejestracji samochodu. M. M. (3) i A. M. zeznali, iż A. R. był w posiadaniu dowodu rejestracyjnego oraz karty pojazdu samochodu R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jednak nigdy nie był w posiadaniu samochodu a także nie mógł się nim udać na przegląd techniczny pojazdu do (...). Świadkowie nie mają natomiast żadnej wiedzy na temat tego jakim samochodem oskarżony A. R. udał się do S. i jak wyglądała jego wizyta w (...).

Wiarygodne są dokumenty zebrane w sprawie: umowy pożyczki, zaświadczenia o przeprowadzonych badaniach technicznych, wykazy przeprowadzanych badań technicznych pojazdów w dniu 15 kwietnia 2016r., wniosków o rejestrację pojazdu, zaświadczenia o kradzieży tablic rejestracyjnych, zaświadczenie (...) o braku wniosku o wydanie kolejnej tabliczki znamionowej, dokumentacja fotograficzna.

Opinia biegłych psychiatrów jest kompleksowa, jasna i rzetelna i nie budzi żadnych zastrzeżeń czy wątpliwości.

Przestępstwo z art. 228 § 3 kk jest przestępstwem w typie kwalifikowanym. Przedmiotem ochrony jest prawidłowość sprawowania funkcji oraz zaufanie do obiektywnego wykonywania czynności przez osoby pełniące funkcje publiczne. Przestępstwo ma charakter indywidualny, sprawcą może być tylko osoba pełniąca funkcję publiczną, a zgodnie z obowiązującymi przepisami i orzecznictwem osobą taką jest uprawniony do wykonywania badań diagnosta. Korzyść majątkowa ma wartość ekonomiczną, wyrażoną w pieniądzu, choć nie musi mieć postaci pieniędzy. Sprawca przestępstwa określonego w art. 228 § 3 kk nie musi wykazywać inicjatywy dla uzyskania korzyści lub jej obietnicy, wystarczy, że je przyjmuje. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 9 marca 2006 r., III KK 230/05, LEX nr 180769) dla uznania, że przyjęcie korzyści majątkowej pozostaje w związku z pełnioną funkcją publiczną, wystarczające jest, że pełniący ją może wpływać na końcowy efekt załatwienia sprawy, a czynność służbowa stanowiąca okazję do przyjęcia korzyści choćby w części należy do kompetencji sprawcy.

Znamieniem omawianego przestępstwa jest zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, którymi są przepisy aktów wymienionych w Konstytucji RP jako źródła prawa. W rozpatrywanej sprawie oskarżony Ł. W. powinien przeprowadzić badanie techniczne samochodu R. (...) zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach. Paragraf § 2 powołanego rozporządzenia stanowi, iż zakres okresowego badania technicznego pojazdu obejmuje:

- 1) identyfikację pojazdu, w tym sprawdzenie cech identyfikacyjnych oraz ustalenie i porównanie zgodności faktycznych danych pojazdu z danymi w dowodzie rejestracyjnym; sprawdzenie prawidłowości oznaczeń i stanu tablic rejestracyjnych pojazdu;

- 2) sprawdzenie dodatkowego wyposażenia pojazdu;

3) sprawdzenie i ocenę prawidłowości działania poszczególnych zespołów i układów pojazdu, w szczególności pod względem bezpieczeństwa jazdy i ochrony środowiska, w tym sprawdzenie i ocenę: stanu technicznego ogumienia, prawidłowości działania, ustawienia i własności świetlnych światel zewnętrznych, stanu technicznego, skuteczności i równomierności działania hamulców, prawidłowości działania układu kierowniczego, stanu technicznego jego połączeń oraz wielkości ruchu jałowego koła kierownicy, w tym prawidłowości ustawienia i zamocowania kół jezdnych, stanu technicznego zawieszenia, instalacji elektrycznej, stanu technicznego nadwozia, podwozia i ich osprzętu oraz przedmiotów wyposażenia, stanu technicznego układu wydechowego - w uzasadnionych przypadkach pomiaru poziomu hałasu zewnętrznego podczas postoju oraz ocenę stanu technicznego sygnału dźwiękowego.

Mając na uwadze przedstawiony wyżej stan faktyczny oraz stan prawy sąd uznał, iż Ł. W. w dniu 15 kwietnia 2016r. w S., w związku z pełnieniem funkcji publicznej uprawnionego diagnosty przyjął od A. R. korzyść majątkową w kwocie 50 zł uiszczonych ponad cenę badania technicznego w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa – wydania zaświadczenia nr (...) z dnia 15 kwietnia 2016r. o pozytywnym wyniku okresowych badań technicznych samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...), których to badań tego samochodu w istocie nie wykonał, naruszając tym przepisy Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz dokumentów stosowanych przy tych badaniach.

Przestępstwo z art. 228 § 3 kk zagrożone jest karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Okolicznością łagodzącą, którą sąd miał na uwadze jest sporadyczność przestępstw tego rodzaju na terenie Sądu Okręgowego w Kaliszu oraz niekaralność Ł. W. (karta karna k. 213), dlatego uznając oskarżonego winnym orzeczono karę pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszaniem jej wykonania na okres próby 1 roku. Zdaniem Sądu wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem będzie wystarczającą karą dla oskarżonego, tym bardziej iż orzeczono środek karny. Kara ta osiągnie także działanie prewencyjne.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązano oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

Na podstawie art. 44 § 1 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu P. pochodzącej z przestępstwa korzyści majątkowej w kwocie 50 zł uzyskanej przez oskarżonego Ł. W. od A. R. w dniu 15 kwietnia 2016r.

Z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, fakt, iż od prawidłowości przeprowadzonych badań technicznych pojazdów zależy bezpieczeństwo wszystkich uczestników ruchu drogowego Sąd uznał, iż zasadne będzie orzeczenie wobec oskarżonego Ł. W. zakazu pełnienia funkcji diagnosty. Mając na uwadze, iż oskarżony jest osobą niekaraną, przestępcze zachowanie miało miejsce jeden raz zasadne zdaniem Sądu było orzeczenie zakazu w najniższym wymiarze - 1 roku.

Ł. W. jest zatrudniony na umowę o pracę i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2300 zł brutto, jest współwłaścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym oraz samochodu osobowego, dlatego obciążono oskarżonego kosztami postępowania, na które składają się: 20 zł ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i sądowym - § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003r. (tj. Dz.U. 2013, poz. 663), 30 zł za uzyskanie karty karnej (§ 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. 2014, poz. 861, ze zm.), 388,20 zł koszty sporządzenia opinii sądowo – psychiatrycznej Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu karnym (Dz. U. 2013, poz. 508 ze zm.) oraz 180 zł tytułem opłaty od kary – art. 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223. ze zm.).

/-/ Małgorzata Kurjata